

PRORAČUNI, REBALANSI IN DEJANSKI TOKOVI DENARJA

Jože Mencinger

24

Številke o »planiranih«, »rebalansiranih« in dejanskih proračunskih tokovih v letih 2009 in 2010 potrjujejo, kar je bilo mogoče pričakovati. »Planiranje« prihodkov je mnogo slabše od »planiranja« odhodkov, številke o prihodkih v sprejetem proračunu so »neodvisne« od dejanskih dogajanj v gospodarstvu, številke o odhodkih pa odražajo dejansko nemoč vlade zaustaviti trošenje v javnem sektorju. Številke tako kažejo, da fiskalne politike pravzaprav nimamo; proračunski prihodki se samodejno prilagajajo gospodarski aktivnosti, odhodki pa proračunski inerciji. Napovedana javnofinančna konsolidacija bo zato slej ko prej prepuščena dogajanjem v gospodarstvu, kar v danih okoliščinah morda sploh ni slabo.

Z rebalansi naj bi popravljali »napake«, do katerih prihaja zaradi sprememb gospodarskega stanja. Toda razlike med številkami v proračunih in rebalansih ter dejanskimi tokovi kažejo, da gre tudi pri rebalansih bolj za obred kot za kaj drugega, in potrjujejo oceno o nesposobnosti upoštevati dejansko stanje v gospodarstvu oziroma vplivati na proračunske izdatke. Ugotovljene razlike med proračuni, rebalansi in dejanskimi tokovi postavljajo pod vprašaj tudi smiselnost dvoletnih proračunov in še bolj obilja raznovrstnih srednjeročnih in dolgoročnih strategij.

1. Bomo letos rabili rebalans?

Med splošno znane »resnice« o slovenskem gospodarstvu sodijo ugotovitve o najvišjih davkih, ki jih plačujemo, in ki jih takoj zapravimo v ogromnem in zapravljevem javnem sektorju, v katerem nihče nič ne dela. »Resnice« običajno spremljajo trditve »delodajalcev«, da bi povečanje dobičkov ali zmanjšanje izgub, ki bi jih pridobili z znižanjem davkov in prispevkov, z odpravo malic, odpravnin in drugih »neupravičenih« prejemkov zaposlenih in z večjo fleksibilnostjo na trgu dela, uporabili za vlaganje v tehnologijo in prehod na izdelke z višjo dodano vrednostjo. Temu dodajajo nauke o nujnosti brezkompromisnega varčevanja v javnem sektorju, ki bi ga dosegli z znižanjem plač in števila zaposlenih; oboje bi v zdajšnjih gospodarskih okoliščinah imelo za posledico le poglobljanje in podaljševanje krize ter povečanje brezposelnosti. V »resnice« malone nihče ne dvomi, številke pa ne

pregleda¹, morda tudi, ker ne potrjujejo »resnic«²

Tokrat nas zanima, kaj se dogaja s proračunom v krizi, ko se zmanjšajo davčne osnove, iz katerih se proračun napaja, in ko se potrebe po denarju, ki naj bi pritekale iz proračuna, povečujejo? Kako se spreminja sestava prihodkov in odhodkov v krizi? Kako realistično je proračunsko napovedovanje prihodkov in odhodkov ter kako dobro je njegovo »popravljanje« z rebalansi? Ima sprejemanje proračunov in njihovih rebalansov bolj obredni kot dejanski pomen? Bomo rebalans proračuna sprejemali tudi letos?

Slika 1
Dinamika javnofinančnih prihodkov

Vir podatkov: Ministrstvo za finance, Eurostat

1 Omenimo dva primera ignoriranja podatkov. V nedavnem članku v SP Dela o nujnosti »resetiranja« slovenske družbe, ki ga je napisalo pet avtorjev, med njimi trije ekonomisti, so bile malone vse trditve o slovenskem gospodarstvu sprte s podatki. V članku, ki se je ukvarjal z razlogi za selitev proizvodnje iz Bele Krajine na Slovaško, so Finance nedavno objavile tudi tabelo, ki naj bi »dokazovala« preobremenjenost dela z davki pri nas. Hitro lahko ugotovimo, da tabela dokazuje le, da je delo v Sloveniji obremenjeno manj kot na Slovaškem; razmerje med stroški dela in neto zaslužki je v Sloveniji nižje kot na Slovaškem. Po tabeli naj bi bili že pri neto plači 337 evrov na Slovaškem (ki jo v Sloveniji ni) stroški na delavca na Slovaškem za 60 odstotkov višji od neto plače, pri bolj primerljivi neto plači 547 evrov na Slovaškem in 522 v Sloveniji je razmerje na Slovaškem 1.72 v Sloveniji pa 1.63, pri 688 evrih na Slovaškem in 700 evrih pri nas pa je razmerje med plačo in stroški dela na Slovaškem 1.76, v Sloveniji pa 1.68.

2 Glej »Manj za uradnike, vojsko in policiste, več za učitelje, zdravnike, kulturnike in socialo« (GG 428), »Proračunski memorandum, javni dolg in izhod iz krize« (GG 431) in »Ali res plačujemo najvišje davke?« (GG 432)

Kaj se dogaja in kaj se je v krizi dogajalo z javnofinančnimi prihodki, kaže Slika 1; zgoraj je po kvartalih med 2006/I in 2011/I z medletnimi stopnjami rasti prikazana dinamika javnofinančnih prihodkov, ter prihodkov od posrednih (DDV in trošarine) in neposrednih davkov (davki na dohodek pravnih oseb, dohodnina, prispevki za socialno varnost), spodaj pa dinamiko javnofinančnih prihodkov spremlja dinamika bruto domačega produkta. Slika kaže popoln zlom javnofinančnih prihodkov med drugim kvartalom 2008 in drugim kvartalom 2009; rast prihodkov po 15 odstotkov letno v drugem kvartalu 2008 se je do drugega kvartala 2009 spremenila v enako močno krčenje. Krčenje prihodkov se je nato nadaljevalo do četrtega kvartala lani. Letos javnofinančni prihodki hitro rasejo, kar za prvi kvartal še posebej velja za posredne davke. Izboljševanje potrjujejo tudi aprilski podatki (glej redni del GG!). Skupni javnofinančni prihodki (3353 milijone evrov) so bili v prvem četrletju letos sicer mnogo nižji od rekordnih v prvem četrletju 2008 (3893 milijone €), a že višji kot v prvih četrletjih 2009 (3225 mil. €) in 2010 (3115 mil. €)³. Ali to pomeni, da letos ne bomo imeli rebalansa proračuna? Najbrž ga bomo imeli, a bolj zaradi obredja kot pa zaradi dejanskega približanja planiranih in rebalansiranih prihodkov in odhodkov dejanskim prihodkom in odhodkom.

2. Planirani in dejanski proračunski tokovi

Številke o »planiranih«, »rebalansiranih« in dejanskih proračunskih tokovih v letih 2009 in 2010 potrjujejo, kar je bilo mogoče pričakovati. »Planiranje« prihodkov je mnogo slabše od »planiranje« odhodkov; številke v proračunu pa tudi v rebalansu so določene bolj po inerciji kot z upoštevanjem dejanskih dogajanj v gospodarstvu. Številke obenem kažejo, da fiskalne politike pravzaprav sploh nimamo, proračunski prihodki se samodejno prilagajajo gospodarski rasti, odhodki pa proračunski inerciji. Napovedana javnofinančna konsolidacija oziroma zmanjšanje proračunskega primanjkljaja bo zato slej ko prej prepuščeno dogajanjem v gospodarstvu. Slednje morda sploh ni slabo; proračunsko varčevanje in nasilno zmanjševanje proračunskih odhodkov, bi krizo, ki je nedvomno kriza premajhnega povpraševanja, le še poglobilo, brezposelnost pa povečalo.

V Tabeli 1 so v milijonih evrov prikazani pomembnejši prihodki in odhodki državnega proračuna v letih 2009 in 2010, kakršni naj bi bili po sprejetih proračunih in njihovih rebalansih ter kakršni so dejansko bili. Dopolnjujejo jih številke o sprejetih proračunih za leti 2011 in 2012. V Tabeli 2 so prihodki in odhodki prikazani kot deleži v bruto domačem produktu v Tabeli 3 pa so prikazane relativne razlike med sprejetim proračunom in rebalansom, sprejetim in dejanskim proračunom, ter rebalansom in dejanskim proračunom. Številke v tabelah pravzaprav ne potrebujejo dodatnih komentarjev; nekaj jih navajamo bolj primeroma. V letu 2009 so bili dejanski prihodki, ki jih je bilo za 7,53 milijarde evrov,

³ Državni proračun ne zajema vseh javnofinančnih prihodkov in odhodkov, a je daleč najpomembnejša javna blagajna.

kar za šestino manjši od predvidenih v proračunu; ki so bili malone 9 milijard evrov. Kljub izkušnjam in velikemu krčenju BDP in s tem tudi davčnih osnov so prihodki v sprejetem proračunu za leto 2010 ostali nestvarno veliki. Z 8,65 milijarde evrov so bili le za 340 milijonov nižji kakor leto prej, dejanski prihodki pa so se skrčili na 7.08 milijarde evrov.

Davčni prihodki sestavljajo več kakor 80 odstotkov prihodkov državnega proračuna. Razlika med predvidenimi in dejanskimi davčnimi prihodki se je z 1,14 milijarde evrov, kakršna je bila v letu 2009, v letu 2010 zmanjšala na slabih 800 milijonov evrov. Velike razlike med predvidenimi in dejanskimi tokovi prihodkov proračuna so v obeh letih nastale pri neposrednih davkih. Prihodki od teh so se v letu 2009 z 2,51 milijarde evrov, predvidenih v proračunu, skrčili na dejanskih 1,78 milijarde evrov, v letu 2010 pa z 1,75 milijarde na 1,35 milijarde evrov predvsem zaradi krčenja davkov na dobiček z 1,17 milijarde na 712 milijonov v letu 2009 in s 725 na 449 milijonov v letu 2010. Pri posrednih davkih so razlike med predvidenimi in dejanskimi tokovi manjše. V letu 2009 se je od predvidenih 4,93 milijard evrov v državni blagajni nabralo 4,59 milijard evrov, to je za 6.81 odstotka manj, v letu 2010 pa od predvidenih 5,07 milijard evrov 4,72 milijard evrov, kar je za 6.87 odstotkov manj denarja.

V letu 2009 je k solidnim prihodkom od posrednih davkov največ prispeval dvig trošarin; to je bil edini pomembnejši davek, ki je predvsem z višjimi trošarinami na naftne derivate⁴ prinesel celo za 22.78 odstotkov več, kakor je predvideval proračun. Sprememba trošarin je bila poleg premikov med plačila obresti doma oziroma v tujini pravzaprav edini resnejši ekonomsko politični ukrep, ki si ga je vlada lahko privoščila brez zamudnega in negotovega spreminjanja ekonomske politike v parlamentu⁵. Tudi v letu 2010 je bila razlika med predvidenimi (1,50 milijarde) in dejansko pobranimi trošarinami (1,44 milijarde) majhna, le 4.39 odstotna.

Napoved o 887 milijonih evrov iz bruseljske blagajne v letu 2009 se je pokazala za precej zgrešeno; v državni proračun je iz proračuna EU priteklo za tretjino manj denarja, le 595 milijonov evrov vanj pa odteklo 439 milijonov evrov. Od še mnogo bolj optimistične napovedi o kar 1155 milijonih evrov v letu 2010 pa je v državno blagajno priteklo 724 milijonov evrov, v nasprotni smeri pa 397 milijone evrov, oziroma 9.37 odstotkov manj. V obeh letih pa je bil saldo prilivov in odlivov pozitiven.

Proračunsko »planiranje« odhodkov je precej boljše od proračunskega »planiranja« prihodkov. V letu 2009 so se odhodki z 9,11 milijarde evrov v sprejetem proračunu celo

4 Vlada je izkoristila padec cen nafte na svetovnem trgu, ki je omogočil, da zviša trošarino, ne da bi povečala maloprodajne cene bencina in dizelskega olja. Vendar bi večji dvig trošarin na dizelsko gorivo prihodke začel postopoma zmanjševati, če bi se maloprodajne cene dvignile nad cene v sosednjih državah.

5 Najbrž je bolj ali manj očitno, da vlada v Sloveniji zaradi popolne zmešnjave med pristojnostmi izvršne in zakonodajne oblasti pravzaprav sploh ne more vladati. Namesto enostavnih sprememb parametrov v posameznih zakonih, kar bi morala biti izrecna in izključna pristojnost vlade, državni zbor neprestano spreminja komaj nekaj mesecev prej sprejete zakone, jih »usklajuje« z evropskimi direktivami in ustvarja povsem nepregledno in neuporabno zakonodajo.

povečali na 9,26 milijarde v dejanskem, v letu 2010 pa se je »planiranih« 10,47 milijarde evrov skrčilo na 9,25 milijarde evrov. Med bolj zanesljive sodi proračunsko načrtovanje tekočih odhodkov (plač, prispevkov in materialnih izdatkov) in tudi transferjev. V letu 2009 so bili dejanski transferji (5,31 milijarde) celo za 8.50 odstotka višji od proračunskih (4,90), v letu 2010 pa so bili le za 4.24 odstotka nižji (načrtovani so znašali 5,64 milijarde, dejanski pa 5,40 milijarde evrov).

28

Razlike med načrtovanimi in dejanskimi tokovi so razumljivo velike pri investicijskih odhodkih; v letu 2009 so se skrčili za četrtno (s 595 na 449 milijone evrov), v letu 2010 pa so se prepolovili (s 737 na samo 369 milijonov evrov). Nekoliko manjše so bile razlike pri investicijskih transferjih v letu 2009, ko so se s 699 milijonov evrov skrčili na 648 milijonov, izredno velike pa v letu 2010, ko so se z 933 milijonov skrčili na 560 milijonov evrov. Velika zmanjšanja investicijskih izdatkov in investicijskih transferjev najbrž zadoščajo za trditev, da so parlamentarne razprave o razvojni naravnosti oz. razvojni ne-naravnosti proračuna precej nesmiselne.

Rezultati »slabega planiranja« prihodkov in »dobrega planiranja« odhodkov se kažejo v proračunskih saldihi. V letu 2009 je tako predvideni primanjkljaj z le 125 milijonov evrov narasel na dejanski primanjkljaj 1782 milijonov evrov, v letu 2010 pa se je predvideni primanjkljaj v višini 1826 milijonov zmanjšal na 1738 milijonov evrov.

3. Ne-koristnost rebalansov

Z rebalansi naj bi popravljali »napake«, ki naj bi nastale, ker se je gospodarsko stanje bistveno spremenilo. Toda rebalans proračuna (UL RS št. 26), čeprav sprejet v začetku aprila 2009, ko smo bili že globoko v krizi, je predvidene proračunske prihodke znižal le na 8.8 milijarde evrov oziroma za 2.27 odstotka, dejansko pa so se znižali za 16.20 odstotka. Prihodki od neposrednih davkov naj bi se po rebalansu znižali za 13.39 odstotkov, dejansko so se znižali za 28.97 odstotkov. Trošarina je bila pravzaprav edini davek, pri katerem je državi v letu 2009 uspelo povečati davčne prihodke, kar se kaže tudi v rebalansu proračuna za 2009. Po njem naj bi se po rebalansu prihodki od trošarin povečali za 30 odstotkov, dejansko so se povečali za 22 odstotkov. Rebalans proračuna za leto 2010, ki pa je bil sprejet šele julija (UL RS št. 56), je bil stvarnejši kakor leto prej. Z 8.11 milijardami evrov ocenjeni prihodki v rebalansu so bili za 550 milijonov evrov (6.26 odstotkov) manjši od proračunskih, a še za 600 milijonov evrov (6.92 %) večji od dejanskih prihodkov v 2010.

Po proračunu za leto 2009 naj bi bili odhodki le za 1,4 % večji od prihodkov, dejansko pa so jih presegali za več kakor 20 odstotkov. Razlike med proračunskimi tokovi, tokovi v rebalansu proračuna in dejanskimi tokovi v 2009 spet razkrivajo »fiskalno« nepripravljenost na gospodarsko krizo. Tako so na primer ob sprejetju rebalansa v aprilu 2009, ko je bila kriza najhujša in so dejanski prihodki strmoglavili, proračunske prihodke zmanjšali le za

2,4 %, odhodke pa povečali kar za 8,8 %. Razlike na dejanskimi in z rebalansi predvidenimi tokovi na odhodkovni strani so manjše. Skupni prihodki po rebalansu naj bi bili v letu 2009 za 8.83 odstotkov večji od proračunskih, dejanski so bili za 1.61 odstotkov večji od proračunskih in za 7.21 odstotka manjši od odhodkov v rebalansu. V letu 2010 so odhodki po rebalansu za 5.72 odstotka manjši od odhodkov v proračunu, dejanski pa še za 5.99 odstotkov manjši od odhodkov predvidenih v rebalansu.

Rezultat »slabega planiranja« prihodkov in »dobrega planiranja« odhodkov v rebalansu za 2009 je bilo veliko dejansko povečanje proračunskega primanjkljaja v primerjavi s predvidenim v rebalansu; v rebalansu je bil za 2009 predviden primanjkljaj v višini 1134 milijonov evrov in primarni primanjkljaj 789 milijonov evrov. Dejanski primanjkljaj je bil 1,73 milijarde evrov, primarni pa 1,42 milijarde.

29

Rebalans za 2010 kaže na nekoliko več realizma, kar je glede na čas sprejetja razumljivo, ter več simetrije med predvidevanji prihodkov in odhodkov; z rebalansom predvideni prihodki in odhodki so za dobrih oz. slabih 6 % nižji od predvidenih s proračunom, dejanski prihodki so za proračunskimi zaostali za 13,2 %, dejanski odhodki pa za 11,7 %.

Koliko je mogoče verjeti proračunskim številkam za letošnje leto in prihodnje leto? Predvideni prihodki za letos so najbrž spet precej previsoki, a kot kaže, bodo dejanski tokovi letos le precej bliže »planiranim«. Tega sicer ne bo mogoče pripisati fiskalni politiki, »zaslužno« bo verjetno oživljanje gospodarstva. Ker naj bi se po napovedih oživljanje nadaljevalo tudi v prihodnje leto, predvideni nižji prihodki v letu 2012 kot letos pravzaprav presenečajo. Nič ne namreč ne kaže, da bi naslednje leto kakšne davke zniževali. Kakorkoli, številke za leto 2012 ne gre jemati prav zares.

Tabela 1:

Proračunski, rebalansni in dejanski prihodki in odhodki proračuna [v milijonih €]

Šifra	Prihodek oziroma odhodek	2009			2010			2011	2012
		proračun	rebalans	dejansko	proračun	rebalans	dejansko	proračun	proračun
	Skupni prihodki	8987	8783	7531	8648	8107	7508	8822	8695
70+71	tekoči prihodki	8079	7882	6918	7470	7037	6769	7768	7608
70	davčni prihodki	7670	7491	6554	7012	6487	6249	7339	7171
700	davki na dohodek in dobiček	2509	2173	1782	1753	1423	1354	1886	1622
7000	dohodnina	1337	1115	1069	1028	980	902	1112	1039
7001	davek na dohodek pravnih oseb	1172	1058	712	725	443	449	774	583
704	domači davki na blago in storitve	4931	5113	4594	5067	4887	4719	5252	5256
7040	davek na dodano vrednost	3365	3251	2838	3062	3058	2941	3166	3268
7042	trošarine	1152	1499	1415	1505	1464	1439	1536	1561
71, 72	nedavčni in kapitalski prihodki	424	411	373	474	572	526	447	464
78	prejeta sredstva iz EU	887	874	595	1155	1038	723	1029	1050
	Skupni odhodki	9112	9916	9259	10474	9874	9247	10376	10118
40	tekoči odhodki	2524	2551	2412	2730	2598	2524	2817	2806
400	plače in drugi izdatki zaposlenim	984	1039	1041	1064	1050	1048	1096	1029
402	izdatki za blago in storitve	961	934	839	895	824	738	864	863
403	plačila domačih obresti	146	241	208	413	382	380	498	554
404	plačila tujih obresti	214	118	118	97	97	97	67	42
41	tekoči transferi	4895	5580	5311	5636	5582	5397	5544	5389
410	subvencije	518	845	537	656	629	552	534	477
411,412	transferi posameznikom	1120	1332	1354	1483	1506	1456	1439	1547
413	drugi tekoči domači transferi	3233	3377	3359	3474	3423	3364	3545	3336
42	investicijski odhodki	595	603	449	737	472	369	766	674
43	investicijski transferi	699	730	648	933	809	560	786	783
45	plačila v proračun EU	399	452	439	438	413	397	463	466
	Proračunski presežek	-125	-1134	-1729	-1826	-1768	-1738	-1554	-1423
	Primarni presežek	222	-789	-1417	-1350	-1330	-1306	-1003	-847

Tabela 2

Deleži proračunskih, rebalansnih in dejanskih prihodkov v BDP [v odstotkih BDP]

Šifra	Prihodek oziroma odhodek	2009			2010			2011	2012
		proračun	rebalans	dejansko	proračun	rebalans	dejansko	proračun	proračun
	Skupni prihodki	25.40	24.82	21.28	23.98	22.48	20.82	23.72	22.43
70+71	tekoči prihodki	22.83	22.27	19.55	20.72	19.51	18.77	20.88	19.63
70	davčni prihodki	21.68	21.17	18.52	19.44	17.99	17.33	19.73	18.50
700	davki na dohodek in dobiček	7.09	6.14	5.04	4.86	3.95	3.75	5.07	4.18
7000	dohodnina	3.78	3.15	3.02	2.85	2.72	2.50	2.99	2.68
7001	davek na dohodek pravnih oseb	3.31	2.99	2.01	2.01	1.23	1.24	2.08	1.50
704	domači davki na blago in storitve	13.93	14.45	12.99	14.05	13.55	13.09	14.12	13.56
7040	davek na dodano vrednost	9.51	9.19	8.02	8.49	8.48	8.16	8.51	8.43
7042	trošarine	3.26	4.24	4.00	4.17	4.06	3.99	4.13	4.03
705	davki na mednarodno trgovino	0.41	0.34	0.26	0.29	0.25	0.25	0.30	0.24
71, 72	nedavčni in kapitalski prihodki	1.20	1.16	1.06	1.31	1.58	1.46	1.20	1.20
78	prejeta sredstva iz EU	2.51	2.47	1.68	3.20	2.88	2.01	2.77	2.71
	Skupni odhodki	25.75	28.02	26.17	29.04	27.38	25.64	27.89	26.10
40	tekoči odhodki	7.13	7.21	6.82	7.57	7.21	7.00	7.57	7.24
400	plače in drugi izdatki zaposlenim	2.78	2.94	2.94	2.95	2.91	2.91	2.95	2.65
402	izdatki za blago in storitve	2.72	2.64	2.37	2.48	2.28	2.05	2.32	2.23
403	plačila domačih obresti	0.41	0.68	0.59	1.15	1.06	1.05	1.34	1.43
404	plačila tujih obresti	0.60	0.33	0.33	0.27	0.27	0.27	0.18	0.11
41	tekoči transferi	13.83	15.77	15.01	15.63	15.48	14.97	14.90	13.90
410	subvencije	1.46	2.39	1.52	1.82	1.74	1.53	1.44	1.23
411	transferi posameznikom	2.93	3.53	3.58	3.79	3.83	3.73	3.58	3.67
413	drugi tekoči domači transferi	9.14	9.54	9.49	9.63	9.49	9.33	9.53	8.61
42	investicijski odhodki	1.68	1.71	1.27	2.04	1.31	1.02	2.06	1.74
43	investicijski transferi	1.98	2.06	1.83	2.59	2.24	1.55	2.11	2.02
45	plačila v proračun EU	1.13	1.28	1.24	1.21	1.14	1.10	1.25	1.20
	proračunski presežek	-0.35	-3.20	-4.89	-5.06	-4.90	-4.82	-4.18	-3.67
	primarni presežek	0.63	-2.23	-4.01	-3.74	-3.69	-3.62	-2.70	-2.19

Tabela 3
 Relativne razlike med proračuni, rebalansi in dejanskimi tokovi

Šifra	Prihodek oziroma odhodek	2009			2010		
		rebalans/ proračun	dejansko/ proračun	dejansko/ rebalans	rebalans/ proračun	dejansko/ proračun	dejansko/ rebalans
	Skupni prihodki	-2.27	-16.20	-13.93	-6.26	-13.17	-6.92
70+71	tekoči prihodki	-2.44	-14.37	-11.92	-5.80	-9.38	-3.58
70	davčni prihodki	-2.33	-14.55	-12.22	-7.48	-10.88	-3.39
700	davki na dohodek in dobiček	-13.39	-28.97	-15.58	-18.82	-22.79	-3.97
7000	dohodnina	-16.63	-19.99	-3.36	-4.68	-12.25	-7.57
7001	davek na dohodek pravnih oseb	-9.70	-39.21	-29.51	-38.87	-38.12	0.75
704	domači davki na blago in storitve	3.70	-6.81	-10.51	-3.56	-6.87	-3.32
7040	davek na dodano vrednost	-3.40	-15.67	-12.27	-0.12	-3.95	-3.84
7042	trošarine	30.09	22.78	-7.31	-2.72	-4.39	-1.67
71	nedavčni prihodki	-4.63	-10.95	-6.32	19.94	13.49	-6.45
72	kapitalski prihodki	33.20	-41.06	-74.26	40.89	-60.11	-101.00
78	prejeta sredstva iz EU	-1.47	-32.90	-31.44	-10.12	-37.37	-27.25
	Skupni odhodki	8.83	1.61	-7.21	-5.72	-11.72	-5.99
40	tekoči odhodki	1.09	-4.42	-5.51	-4.83	-7.55	-2.72
400	plače in drugi izdatki zaposlenim	5.59	5.79	0.20	-1.30	-1.50	-0.20
402	izdatki za blago in storitve	-2.85	-12.71	-9.85	-7.95	-17.53	-9.58
403	plačila domačih obresti	65.67	43.19	-22.48	-7.62	-8.10	-0.48
404	plačila tujih obresti	-44.81	-44.85	-0.03	0.00	-0.01	0.00
41	tekoči transferi	13.98	8.50	-5.48	-0.95	-4.24	-3.29
410	subvencije	63.01	3.70	-59.31	-4.11	-15.87	-11.75
411	transferi posameznikom	20.60	22.46	1.86	1.10	-1.54	-2.63
413	drugi tekoči domači transferi	4.46	3.91	-0.55	-1.48	-3.18	-1.69
414	tekoči transferi v tujino	6.51	3.08	-3.43	2.95	2.98	0.03
42	investicijski odhodki	1.45	-24.54	-25.98	-36.06	-49.95	-13.90
43	investicijski transferi	4.44	-7.32	-11.76	-13.23	-39.96	-26.73
431	inv. transferi neuporabnikom	9.17	-5.47	-14.65	-20.79	-42.67	-21.87
432	inv. transferi uporabnikom	1.54	-8.46	-9.99	-7.69	-37.98	-30.29
45	plačila v proračun EU	13.24	10.05	-3.19	-5.71	-9.37	-3.66

Vir: Tabela 1